

XCVI.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Sømandslov af 1. Maj 1923.

(Fremsat i Folketinget den 21. Februar 1936 af Minister for Handel, Industri og Søfart *Kjærboel*).

§ 1.

Naar en dansk Skibsførers eller Sømands Tjenesteaftale ophører som Følge af Forlis, paahviler det Rederen at yde den paagældende Erstatning for den Arbejdsløshed, der er en Følge af Forliset. Erstatningen, der skal betales for hver Dag, vedkommende faktisk er arbejdsløs som Følge af Skibets Forlis, skal i Størrelse svare til den for Rejsen aftalte daglige Hyre, men kan i intet Tilfælde overstige Summen af to Maaneders Hyre.

Kan der skaffes den erstatningsberettigede Hyre paa et Skib, som er bestemt til Danmark eller til en Havn, hvorfra det falder bekvemt at sende ham hjem, er han pligtig at overtage Stillingen, hvis den ikke er af lavere Grad eller daarligere lønnet end den, han havde.

For den Tid, der oppebæres Erstatning i Henhold til Reglerne i nærværende Paragraf, bortfalder Kravet paa Hyre efter Sømandslovens § 6, 2det Stykke, eller § 41, 2det Stykke.

§ 2.

For Krav paa Erstatning i Henhold til denne Lov haves Søpanteret i Skib og Fragt efter Reglerne i Søloven af 1. April 1892 med senere Ændringer § 267 Nr. 2.

§ 3.

Denne Lov gælder ikke for Søværnets egentlige Krigsskibe og Skibe, der af Regeringen anvendes til Troppetransport.

§ 4.

Ved „Sømand“ forstaas i denne Lov enhver Person — bortset fra Skibsføreren — der beskæftiges om Bord paa et Skib, uanset om den paagældende bliver at henregne